

[Ømann.]

fradrag, får dem aftrappet på en rimelig og lempelig måde, men således at man straks kan fjerne dette fradrag fra selvangivelsen og give kompensation i form af en kontant ydelse.

På samme måde er vi villige til at drøfte en afskaffelse af lønmodtagerfradraget, som jo altså dækker over en lang række ligningsmæssige småfradrag, men på den betingelse, at reformen består i, at arbejderne så får en refusion af deres udgifter fra arbejdsgiverne, således at denne refusion er skattefri og slet ikke angår lønmodtagerens skattemellemværende.

Men så finansieringssiden. Ja, som sagt kan vi ikke godtage, at man finansierer ved hjælp af moms, men der er også andre måder at finansiere på: at finansiere på en sådan måde, at man gavner netop de befolkningsgrupper, som i øjeblikket har meget stort behov for lempelser, nemlig i arbejdsindkomsterne, indkomsterne for dem, som deltager i produktionen, og for mellemindkomsterne. Det kan man gøre ved at vende sig imod de store ubenyttede områder, som ligger i de indtægter, som slet ikke registreres som skattepligtig indkomst, altså kapitalgevinsterne. Det kan man også gøre ved at vende sig imod skattesnyderiet på en mere effektiv måde. Ja, vi tror ikke, sådan som kommunisterne synes at tro, at man i løbet af et år kan inddrage 10 mia. kr. af det, der snydes for, under indkomstbeskatningen. Det har vi aldeles ikke apparat til. Men det kan lade sig gøre at foretage en forstærket indsats ved hjælp af nye metoder, således at man indvinder betragtelige beløb.

Vi ved, at den gæld, der er udestående for ikke-betalte skatter, er stigende. Vi ved, at der skyldes ualmindelig store midler på moms, på punktafgifter. Vi ved, at der for et par år siden bevilgedes landbruget en helt uberettiget momskredit, der beløb sig til en 400 mill. kr. Ja men her er der da også på et snævert hjørne penge at hente hjem til en skattereform.

Sådan har vi opregnet en lang række punkter, som er kendetegnet ved, at man tager penge de steder, hvor folk tidligere har været privilegerede og overprivilegerede.

Jeg synes ikke, at der administrativt er opnået ret meget, hvis man ser på reformen i dens helhed. Der er indført en forfærdelig

masse gnidrede ordninger, foreslået en masse gnidrede ordninger, og man ved jo, at det, vi skal frem imod, er afskaffelsen af alle disse krinkelkroge. Det er en let administrabel skatteordning, hvor man beskatter brutto og gør det inden for et langt stræk med samme procent, således at folk ved, hvad de har tilbage i deres pengepung, så de slipper for selvangivelse, slipper for forskudsangivelse og slutskat osv.

Det skulle ikke være svært med denne erkendelse at nå frem til en reform i denne retning, men det er åbenbart svært. Det har ikke nyttet at appellere til de andre partier om en sådan enkel og simpel reform, derfor må vi nu appellere til befolkningen.

Nu vil man fortsætte forhandlingerne. Jeg tror ikke, at det er heldigt for folketingets omdømme, at man fortsætter, ja, det er vel ikke for hårdt at sige: denne langstrakte komedie. Der siges mange steder fra, at et valg ikke løser noget og et valg kan være et onde. Men jeg tror, at det, som kunne komme frem ved et sort borgerligt forlig, nok ville være et større onde, så vi er altså i den situation, at vi må vælge det mindste onde. Derfor er den anbefaling, jeg kan give statsministeren, hurtigst muligt at få udskrevet det valg.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkepartis målsætning i de forhandlinger, der har været ført, har først og fremmest været to ting.

For det første at undgå, at det resultat, der måtte komme ud af forhandlingerne, ville blive af en sådan art, at det ville ramme de svage i samfundet. Vi har straks fra begyndelsen modsat os visse ting i forliget, som vi mente ville virke sådan. Jeg kan nævne eksempler som betaling for lægebehandling, beskatning af børnetilskuddet, hvor vi desværre ikke kom så langt, som vi gerne ville, mejeritilskuddet, hvor vi ganske vist er gået med til, at smør, piskefløde og ost tages ud, men til gengæld bliver der så en forhøjelse af tilskuddet på mælk, som svarer til den moms, som vi jo desværre nok ikke slipper uden om.

Vi har fra første dag sagt, at hvis vi skulle være med i dette her, så var det helt sikkert, at vi i hvert fald ikke kunne være med til at beskære u-landshjælpen. Det ville være det mest asociale, man overhovedet kunne gøre,